

ಮೇ ಮುಗಿದರೂ ಮಳೆ ಬೀಳದೇ, ಸುನಾಮಿಗೆ
ಮನ್ಯಾದ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ
ನಿಂತಿದ್ದ ಶರಾವತಿ ಮುಳುಗಡೆಯ ಹಿನ್ನೆರನ್ನು
ಚೆಂತಾಕ್ರಂತನಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ಶ್ರೀಮುಖ.
ಹೊದಲೆಲ್ಲ ಮೇ ಕೊನೆಯ ವಾರಕ್ಕೇ ದೀರ್ಘತ್ವದ್ದ
ಮಳೆ ಮುಳುಗಡೆ ನೀರನ್ನು ಇಸ್ಟೆಲ್ಲ ಹಿಮ್ಮಟ್ಲಲು
ಬಿಡುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿಂದರೆ ಗುಡ್ಡದ ಎದೆಯ ತನಕ
ಅಷ್ಟೇ. ಅಗಲ್ಲ ಬಿಸಿಲೂ ಇಸ್ಟಿರಲ್ಲ. ಅದರೆ, ಈ ಬಾರಿ
ಕುಜಿಕೊಂಡೇ ಹೋಗಬಹುದೆನೋ ಎಂಬಂತಾಗಿದೆ
ಎರಡು ದಡಗಳ ನಡುವಿನ ದೂರ. ಈಚೆ ದಡದಲ್ಲಿ
ನಿಂತು ಅಕಶೀಸಿದರೆ ಅದು ಅಚೆ ದಡದವಸಿಗೂ ಕೇಳಿಸಿ
ಅವನಿಗೂ ಅಕಶೀಕೆ ಬರುವಪ್ಪು. ಮುಳುಗಡೆಯ ನೀರು
ಆರುಪುದು, ಉಪುಪುದು ಇಡ್ಡಂದ್ದೇ. ಅದರೆ, ಈ ಬಾರಿ
'ಲಾಂಚು ನಿಲ್ಲಿಲೆ' ಎಂಬ ಮಾತ್ರ ಹಣ್ಣಿದಾಗಿನಿಂದ
ಅವನ ಅತಂಕ ದುಪಟ್ಟಾಗಿತ್ತು. ಈಚೆ ಹಸಿರುಮಕ್ಕಿಯ
ದಡದಲ್ಲಿರುವ ಅವನ ಅಂಗಡಿಗೆ ಗಿರಾಕಿಗಳು
ಬರುತ್ತಿದ್ದುದೇ ಅಚೆಯ ಸಾಗರದ ಕಡೆಯಿಂದ. ಅಲ್ಲದೇ
ಅಂಗಡಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನುಗಳೂ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ
ತೇಲಿ ಬರಬೇಕಿತ್ತು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಲಾಂಚು ನಿಂತರೆ
ಬರೀ ಒಂದು ಕಟ್ಟು ಕೊತ್ತಲುಂಬರಿ ಸೌಪ್ಯ ತರಲಿಕ್ಕೆ
ಇಡೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೇ ಸುತ್ತು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಚೆಯ
ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಸಾಲದೆಂಬಂತೆ
ಇಲ್ಲಿ ಸೇತುವೆ ಬೇರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಮ್ಮೆ ಸೇತುವೆ
ಎರಡು ದಡಗಳನ್ನು ಬೆಸೆದು ಬೀಟ್ಯಂದರೆ ಇಡೀ

ಸಾಗರ ಪೇಟೆಯೇ ಅನಾಮತ್ತಾಗಿ ಹಸಿರುಮಕ್ಕಿಯ
ಕ್ಕೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದುತ್ತದೆ. ಮನೆ ಮನಯಲ್ಲಿ ಬೃಕಿರುವ
ಮಂದಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಕಾಫಿ ಪುಡಿಯಲ್ಲಿಕ್ಕೆ ನೇರ
ಸಾಗರಕ್ಕೇ ಹೋದರೂ ಹೋದರೇ! ಹೀಗಿರುವಾಗಿ
ಇಲ್ಲಿ, ಈ ದಡದ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಮಷಿಯೊಬ್ಬು ಕಟ್ಟಿ
ಹೋದ ಪ್ರಭ್ರಿ ಪುಟ್ಟಿರದಂತೆ ಸೋಪು, ತರಕಾರಿ,
ತಿಂಡಿ, ಚಾಕೋಲೇಂಬು, ಟೀ, ಪಕೋಡಾಗಳನ್ನು
ತೋಟ್ಯು ನಿಂತಿರುವ ತನ್ನ ಅಂಗಡಿಯಿ ಗತಿ ಏನು?
ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ತಲೆ ಕಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗೇಲೇ ಅವನ
ಪ್ರೋಮು ರಿಂಗಾಯಿತು. ಎತ್ತಿ 'ಹಲ್ಲೋ' ಎಂದ.
ಅತ್ತಲೀಂದ 'ಹಲ್ಲೋ' ಎಂದಿತು ನವಿರಾದ ಹಣ್ಣು ದಷಿ.
ಅವನ ಬೆಳಗಿಗೆ, ಅವನ ಈ ನಡು ನೀರಿನ ಚಿಂತೆಗೆ,
ಅದರ ಏಕಾಂತಕ್ಕೆ ಹೋಸದಾಗಿ ಸೇಪಡೆಯಾಗಿರುವ
ಹೋಸ ಗೆಳತೆ ಮನೋಽಹರಿಯ ದಷಿ!

ಈಗಷ್ಟೇ ಕಟ್ಟೆಣ್ಣು ಇಂಥಾ ಅರೆ ಬೆಳ್ಳಿರದ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ
ಮೋದಲಿಗೆ ಶ್ರೀಮುಖನಿಗೇ ಕರೆ ಮಾಡುವುದು
ಅವಳ ಹೋಸ ಅಭ್ಯಾಸ. ಇನ್ನೆಡು ನಿಮಿಷ
ಮಲಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಮಲಗಿದಾಗ ಅಚಾನಕ್ಕಾಗಿ ಬೀದ್ದ
ಕನಸಿನಂತೆ ಅವಳ ಬಾಳಲ್ಲಿ ಬಂದವನು ಶ್ರೀಮುಖ.
ಸಂಪೇಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿನ ಗೆಳತಿಯೊಬ್ಬಿಲ್ಲ ಇನ್ನಿಲ್ಲದಂತೆ
ಒತ್ತಾಯು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವಳ ಮದುವೆಗೆ
ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲ ಮನೋಹರಿ.
ಹೋಳೆಯಾಚೆ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ದಾಟಸುವ ಕೊನೆಯ ಲಾಂಚ
ಪದೂ ಮೋಹನಕ್ಕೆ ಎನ್ನುವುದು ಸಂಜೆ ನಾಲ್ಕರು

